

Τεύχος 14 - Περίοδος Β'

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τιμή: 0,50€

Κάτω τα χέρια από την απεργία Κατάργηση του εκτρώματος Χατζηδάκη Αυξήσεις μισθών πάνω από τον πληθωρισμό

Μάθε τα δικαιώματά σου:
Η στάση μας στην Απεργία
σελ.5

Τηλεφωνικές Βαθύς εργασιακές Μεσαίωνας
σελ.6

Κινητοποιήσεις υγειονομικών στην Ευρώπη
σελ.8

Εργατικό δυστύχημα στο Ξυλόκαστρο

Τα ξημερώματα της Κυριακής (08/01) βρήκε τραγικό θάνατο μια 45χρονη γυναίκα, Ρομά στην καταγωγή, εργαζόμενη σε απορριμματοφόρο του Δήμου Ξυλοκάστρου, όταν διερχόμενο Ι.Χ. έπεσε πάνω της κατά τη συλλογή των απορριμμάτων. Την πλήρη και σε βάθος διερεύνηση του δυστυχήματος απαιτεί η ΕΛΛΑΝ ΠΑΣΣΕ αλλά και συνδικαλιστικοί φορείς. Σε απάντηση η ΠΙΟΕ-ΟΤΑ προχώρησε σε προκήρυξη 24ωρης πανελλαδικής απεργίας για τους εργαζόμενους στους δήμους την Τρίτη 17 /01.

Η γυναίκα εργαζόταν υπό καθεστώς «μαύρης» εργασίας, αφού η σύμβασή της είχε λήξει και δεν είχε ανανεωθεί επί σχεδόν ένα μήνα. Παρόλο που ο Δήμος Ξυλοκάστρου δεν έχει απαντήσει επ' αυτού, η καθυστέρηση ανανέωσης συμβάσεων δεν είναι μια πρακτική που σπανίζει. Εξίσου συχνό και εγκληματικό είναι το φαινόμενο να μην παρέχονται στους εργαζόμενους τα απαραίτητα μέσα ατομικής προστασίας από τους Δήμους, να εργάζονται με παλιό και επικίνδυνο εξοπλισμό.

Η εγκληματική αμέλεια κράτους και τοπικής αυτοδιοίκησης στην παροχή ΜΑΠ έχει καταγγεληθεί

επανελημμένα και μέσα στο 2022, καθώς τα εργατικά δυστυχήματα αυξήθηκαν δραματικά. Προκειμένου να «κάνουν οικονομία» οι εργοδότες (είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα) δε διστάζουν να ρισκάρουν τις ζωές των εργαζομένων. Ταυτόχρονα, εξαιτίας του εργατοκτόνου ν. Χατζηδάκη αλλά και του «πλούσιου» νομοθετικού έργου της κυβέρνησης ΝΔ, έχουν παραλύσει και οι μηχανισμοί ελέγχου των εργασιακών συνθηκών (Επιθεώρηση Εργασίας).

Η πλήρης απαξίωση της αξιοπρέπειας και της ίδιας της ζωής των εργαζομένων είναι ο πυρήνας της σκληρής νεοφιλελεύθερης επίθεσης που έχουμε δεχτεί από την κυβέρνηση Μητσοτάκη και όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις. Η εντατικοποίηση της εργασίας και η εξαθλίωση των εργαζομένων, λόγω συνθηκών εργασίας αλλά και βιοτικού επιπέδου έχουν τραγικές συνέπειες. Αρκετά! Να μη μετρήσουμε άλλα θύματα για τα κέρδη τους, να μην ανεχτούμε τις εργατοκτόνες πολιτικές τους. Με οργάνωση και αγώνα σε χώρους δουλειάς, γειτονιές, σχολές, σχολεία, να διεκδικήσουμε ζωή κι εργασία με αξιοπρέπεια!

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων (Συνδικαλιστική Παράταξη της ΟΚΔΕ) είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

-Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που τη δημιούργησαν.

-Να αναδεικνύουμε και να υπερασπίζουμε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλλαν με αντεργατικούς νόμους.

-Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

-Μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα. Προτείνουμε και έχουμε:

-Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για τη νικηφόρα έκβασή τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

-Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

-Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

-Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

**ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ
ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!**

Στον Κόσμο

Γαλλία: Στους δρόμους ενάντια στην συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση

Τα 8 μεγαλύτερα εργατικά συνδικάτα της Γαλλίας προκήρυξαν 24ωρη γενική απεργία στις 19/01, αντιδρώντας στην συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση Μακρόν, που εν μέσω αύξησης τιμών σε τρόφιμα/ενέργεια, ανεβάζει το όριο συνταξιοδότησης από τα 62 στα 64 έτη. Σύμφωνα με το υπουργείο Εσωτερικών, κατέβηκαν 1.100.000 εργαζόμενοι στους δρόμους (από τα συνδικάτα υπολογίζονται τουλάχιστον 2.000.000).

Η αναθεώρηση των συντάξεων έχει βρει εδώ και χρόνια αντιμετώπους τους εργαζόμενους, με τις διαδηλώσεις να σταματούν τις μεταρρυθμιστικές προσπάθειες το 1995, και τις διαδοχικές κυβερνήσεις να αντιμετωπίζουν σθεναρή αντίσταση στις αλλαγές που τελικά πέρασαν το 2004, το 2008 και το 2010 (επί Σαρκοζί ορίστηκε κατώτερο όριο συνταξιοδότησης τα 62 έτη). Μια προηγούμενη προσπάθεια του Μακρόν να ανανεώσει το συνταξιοδοτικό σύστημα της Γαλλίας, αντιμετώπιστηκε με πανεθνικές απεργίες το 2019 πριν υποχωρήσει με πρόσχημα την πανδημία Covid-19.

Ίσως το σημαντικότερο κέρδος των κινητοποιήσεων είναι η στάση των εργατικών συνδικάτων που κατάφεραν να υπερβούν τις ανταγωνιστικές συχνά σχέσεις τους και να ενώσουν τις προσπάθειές τους για πρώτη φορά εδώ και 12 χρόνια!

Ο γραμματέας της CGT προτείνει στα σωματεία ενέργειας να κόψουν το ρεύμα σε αυτούς που κατέβασαν αυτό το νομοθετικό έκτρωμα, «ώστε να μείνουν τα πανάκριβα ακίνητα χωρίς ενέργεια και οι ιδιοκτήτες τους να έρθουν στη θέση των νοικοκυριών που δεν έχουν να πληρώσουν τους λογαριασμούς τους».

Αγγλία: Κλιμάκωση των απεργιών

Μετά τις μεγαλειώδεις απεργιακές κινητοποιήσεις των προηγούμενων μηνών, η Βρετανία δεν φαίνεται να αποχωρεί σύντομα από το προσκήνιο της απεργιακής δράσης στην Ευρώπη. Ενώ η κυβέρνηση προωθεί την κατάργηση του απεργιακού δικαιώματος μέσα στο 2023, οι εργαζόμενοι φαίνονται αποφασισμένοι να συνεχίσουν τον αγώνα

τους ενάντια στο μη βιώσιμο κόστος διαβίωσης.

Ο πληθωρισμός έχει εκτοξευθεί σε υψηλό 40 ετών (11,1% τον Οκτώβριο) καθώς οι λογαριασμοί τροφίμων, καυσίμων και ενέργειας έχουν φτάσει στα ύψη. Τα ενυπόθηκα δάνεια και τα ενοίκια αυξάνονται και εκατομμύρια οικογένειες αγωνίζονται να τα βγάλουν πέρα. Επιπλέον, η αύξηση των μισθών στο Ηνωμένο Βασίλειο ήταν η χειρότερη σε κράτος μέλος των G7 για την τελευταία 10ετία.

Η ακραία νεοφιλελεύθερη φιλο-θατσερική κυβέρνηση έχει επιδεινώσει την κατάσταση. Επιλέγει να συγκρατήσει τις αμοιβές των εργαζομένων του δημόσιου τομέα - τους είχε επαινέσει ως ήρωες κατά τη διάρκεια της πανδημίας - και αρνείται να διαπραγματευτεί με τα συνδικάτα. Επέβαλε ορισμένους από τους πιο περιοριστικούς αντι-συνδικαλιστικούς νόμους στον βιομηχανοποιημένο κόσμο. Και τώρα επιτίθεται στο θεμελιώδες δικαίωμα στην απεργία, σε μια κυνική προσπάθεια να μειώσει την αποτυχία της να αντιμετωπίσει την κρίση.

Κύπρος: 9ήμερη απεργία των διανομέων της Wolt τον Δεκέμβριο

Περίπου 100 διανομείς της Wolt απέργησαν για 9 ημέρες ενάντια στη μείωση του μισθού τους και πέτυχαν την έναρξη διαπραγματεύσεων και έρευνας από πλευράς του υπουργείου Εργασίας για αλλαγές στο εργασιακό καθεστώς όλων των διανομέων.

Το πρόβλημα με την Wolt ξεκίνησε πέρσι, όταν άρχισαν να μειώνουν την αμοιβή των διανομέων ανά παραγγελία. Συγκεκριμένα, οι διανομείς έπαιρναν 3 ευρώ ανά παραγγελία, με το ποσό να μειώνεται τώρα στα 2.26, γεγονός που ξεχείλιζε το ποτήρι της οργής.

Όλοι σχεδόν οι υπάλληλοι θεωρούνται freelancers συνεργάτες της Wolt και επίσημα «ανήκουν» σε μια άλλη εταιρεία που διαχειρίζεται στόλους διανομών. Οι εταιρείες παίρνουν το 30% κάθε παραγγελίας, και οι διανομείς αναγκάζονται να ασφαλιζονται μόνοι τους με το 11% του μισθού τους. Από το υπόλοιπο 59%, πρέπει οι ίδιοι να φροντίζουν για τις μηχανές που οδηγούν, τα καύσιμα και τις στολές που αγοράζουν από την Wolt. Αίτημά τους είναι η μείωση του ύψους της προμήθειας που παίρνει ο ατζέντης και η αύξηση της αμοιβής ανά παραγγελία.

Στα εκλογικά τους ψευτοδιλήμματα, απάντηση οι αγώνες μας

Οι εργαζόμενοι υποφέρουν από τα απαυδία χτυπήματα της ακρίβειας. Οι τιμές στα είδη πρώτης ανάγκης, στα καύσιμα και την ενέργεια έχουν ανέβει κατά 30% ή και παραπάνω. Μία στις δύο νέες θέσεις εργασίας αφορά σε μερική απασχόληση (400 ευρώ μεικτά), ενώ τους τελευταίους μόνο μήνες χάθηκαν περίπου 200.000 θέσεις εργασίας. Ο πληθωρισμός τρέχει με διψήφια νούμερα, αλλά η πραγματική ακρίβεια, που εξανεμίζει το εισόδημα των πιο φτωχών, είναι πολύ μεγαλύτερη και δεν παρουσιάζεται επίσημα. Δεν πρόκειται για φυσικό φαινόμενο, αλλά για συνειδητή επίθεση στο εισόδημα της εργατικής τάξης, για να μαζέψουν το χρήμα στα χέρια των πλούσιων και των τραπεζών, ταπεινώνοντας και αφήνοντας την πλειοψηφία της κοινωνίας με όλο και πιο λίγα, στην εξαθλίωση, την ανεργία και το θάνατο από ιάσιμες παθήσεις. Τα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου γενικά, ειδικότερα των τραπεζών και των εταιρειών ενέργειας εκτοξεύονται, τα φορολογικά έσοδα «υπεραποδίδουν», ο τουρισμός «ανεβαίνει» ενώ το φτωχότερο κομμάτι του πληθυσμού βλέπει το βιοτικό του επίπεδο να καταβαρυνώνεται αδυνατώντας να έχει πρόσβαση σε επαρκή διατροφή, θέρμανση, υγεία, στέγαση. Τα κέρδη τους και τα πρωτογενή πλεονάσματα του προϋπολογισμού που επανέρχονται είναι στην κυριολεξία «το αίμα μας».

Έχουμε μπει ουσιαστικά σε προεκλογική περίοδο. Και αυτά τα κέρδη είναι η «μαγική εικόνα» που πλασάρει ο Μητσοτάκης ενόψει των εκλογών, η οποία συμπληρώνεται από

έναν ψεύτικο κρατικό προϋπολογισμό για το 2023 που αδυνατεί όμως να κρύψει την πραγματική εικόνα της διάλυσης και καταστροφής της οικονομίας μέσω των ιδιωτικοποιήσεων και των πρωτογενών πλεονασμάτων, τις σπατάλες των πολεμικών εξοπλισμών και την εμπλοκή στον πόλεμο της Ουκρανίας — εντέλει τα μεγαλύτερα δεινά που έρχονται από την απαρέγκλιτη τήρηση των μνημονιακών δεσμεύσεων. Αυτή είναι η πραγματική εικόνα που αντιστοιχεί στον Μητσοτάκη και το βυθισμένο στη διαφθορά επιτελείο των α(χ)ρίστων, που οδεύει από σκάνδαλο σε σκάνδαλο, από παρακολουθήσεις σε παιδοβιασμούς, μαυραγοριτισμό, καταχρήσεις δημοσίου χρήματος, ξανά παρακολουθήσεις κ.λπ.

Αδυνατούν όλοι αυτοί να πείσουν τον οποιονδήποτε για την πολιτική τους, να δημιουργήσουν ένα πλατύ μπλοκ εξουσίας και να ενσωματώσουν κομμάτια εργαζομένων. Το αν επιβιώνουν και μάλιστα διεκδικούν την επανεκλογή τους και τη συνέχιση του καταστροφικού τους έργου, οφείλεται στην προδοσία και τη μνημονιακή μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ και τη στοίχιση πίσω από το νεοφιλελευθερισμό των άλλων αστικών κομμάτων. Οφείλεται κυρίως στην αδυναμία, αυτή την περίοδο, του εργατικού κινήματος να επιβάλει με αγώνες το δικό του πρόγραμμα διεξόδου από την κρίση και σωτηρίας της εργατικής τάξης και ολόκληρης της κοινωνίας. Παρότι δίνονται σημαντικοί αγώνες (efood, Cosco, Μαλαματίνα, ΛΑΡΚΟ), παρότι ο βαθμός κινητοποίησης στο δρόμο της εργατικής τάξης έχει ανέβει (απεργία 9/11, επέτειος Πολυτεχνείου), η μαζικοποίηση των

συνδικάτων και η συσπείρωση γύρω από ένα πρόγραμμα διεκδικήσεων και αγώνα με πρώτο στόχο την καταπολέμηση της ακρίβειας δεν είναι επαρκής.

Υπάρχει απόσταση για να φτάσουμε στο απαραίτητο επίπεδο αυτοοργάνωσης και ενοποίησης της εργατικής τάξης, συντονισμού των αγώνων σε Ελλάδα και Ευρώπη, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν αποκλείεται μια εκρηκτική κατάσταση όπου αυτός ο πολιτικός χρόνος θα συμπυκνωθεί εξαιρετικά — το αντίθετο μάλιστα. Το στοιχείο - κλειδί όμως για να συμβεί αυτό είναι η συνέχιση των αγώνων πάνω σε ένα πρόγραμμα σωτηρίας, η δημιουργία ενός δικτύου αγωνιστών, που να το υποστηρίζουν σε χώρους δουλειάς και σωματεία.

Οι νεοφιλελεύθερες «σειρήνες» θα ηχήσουν στα αυτιά μας με τις απατηλές υποσχέσεις και τα κούφια παραπλανητικά τους λόγια ενόψει εκλογών. Η πραγματικότητα όμως είναι πως, ούτε ο Μητσοτάκης και η κυβέρνηση των χρεοκοπημένων, ούτε καμία άλλη κοινοβουλευτική διαχείριση του κράτους και της οικονομίας που θα υποκλίνεται στην αστική ιδιοκτησία μπορεί να μας βγάλει από αυτή την αρρωστημένη αλλά πάντως «ιάσιμη» κατάσταση. Μόνο οι εργαζόμενοι μπορούν να τη «θεραπεύσουν» με τους αγώνες τους για την πτώση της κυβέρνησης Μητσοτάκη και κάθε νεοφιλελεύθερης κυβέρνησης, ενάντια στην ακρίβεια, το νεοφιλελευθερισμό, τον πόλεμο. Με μια κυβέρνηση των εργαζομένων, για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Στατιστικά

Η ενδιάμεση έκθεση της Γ.Σ.Ε.Ε. (Νοέμβριος 2022) δημοσιεύει μια σειρά από σημαντικά στοιχεία για την ελληνική οικονομία και την κατάσταση των νοικοκυριών το έτος που μας πέρασε:

- Η κατανάλωση και οι εξαγωγές υπηρεσιών είναι οι κύριοι προσδιοριστικοί παράγοντες της οικονομικής δραστηριότητας -το β' τρίμηνο του 2022 αυξήθηκαν κατά 3,4 δισ. ευρώ και 3 δισ. ευρώ αντίστοιχα. Οι συνολικές επενδύσεις όλων των τομέων της οικονομίας συνεχίζουν να βρίσκονται σε εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο, 12% του ΑΕΠ το α' και το β' τρίμηνο του 2022, με πάνω από 10 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ απόκλιση με τον μέσο όρο της Ευρωζώνης.
- Η μεγαλύτερη αύξηση της απασχόλησης εντοπίζεται στον κλάδο του επισιτισμού-τουρισμού και ακολούθως στο εμπόριο. Οι

όποιες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν είναι μισθολογικά χαμηλές και στους πιο άγρια εκμεταλλεύσιμους κλάδους. Το β' τρίμηνο το ποσοστό απασχόλησης ήταν το δεύτερο χαμηλότερο στην Ε.Ε.. Η συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας στο ίδιο τρίμηνο ήταν κατά 22,1% χαμηλότερη του μέσου όρου της Ευρωζώνης (!)

- Οργιάζει το φαινόμενο της ημιαπασχόλησης και των ελαστικών σχέσεων εργασίας. Το δ' τρίμηνο του 2021 και το α' τρίμηνο του 2022 υπήρξε σημαντική αύξηση της ημιαπασχόλησης. Το 50% των νεοπροσληφθέντων ημιαπασχολούμενων επιθυμούσε να εργαστεί με πλήρες ωράριο, αλλά δεν κατάφερε να βρει θέση πλήρους απασχόλησης. Ο κύριος όγκος των υποαπασχολούμενων είναι σε παραγωγική ηλικία (από 30 • έως και 44 ετών) και στην πλειονότητα τους γυναίκες.

• Όσον αφορά το επίπεδο του κατώτατου μισθού, η χώρα πλέον κατέχει την 11η θέση, από τη 16η στην οποία βρισκόταν το 2021 (πριν την πενιχρή αύξηση του κατώτατου μισθού). Ωστόσο, «ο κατώτατος μισθός στην Ελλάδα εξακολουθεί να είναι κάτω από το επίπεδο της αξιοπρεπούς διαβίωσης. Η απώλεια αγοραστικής δύναμης του κατώτατου μισθού είναι διαρκής όσο αυξάνεται το επίπεδο τιμών και επομένως θα πρέπει να υπάρξει νέα και σημαντική αύξηση του κατώτατου μισθού το 2023».

- η προστασία των εργαζομένων στην Ελλάδα από συλλογικές συμβάσεις εργασίας (ΣΣΕ) είναι εξαιρετικά περιορισμένη. Ακόμα και η σχετική οδηγία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επισημαίνει ότι «η Ελλάδα πρέπει να αυξήσει το ποσοστό κάλυψης των συλλογικών συμβάσεων κατά 54,2 ποσοστιαίες μονάδες».

Επισιτισμός

Ιωάννινα:

Νικηφόρος ο αγώνας για την επαναπρόσληψη συνάδελφου

Στις 6/12 η Efood επιχείρησε να απολύσει συνάδελφο διανομέα, μέλος της επιτροπής αγώνα Διανομένων Ιωαννίνων και της Αντεπίθεσης των Εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό. Οι δικαιολογίες της εργοδοσίας σχετικά με την απόλυση ήταν πέρα για πέρα, σαθρές και αβάσιμες. Μάταια προσπαθούσαν να κρύψουν τον αληθινό λόγο της απόλυσης, δηλαδή τη συνδικαλιστική δράση του συναδέλφου ο οποίος ήταν ένας από αυτούς που πρωτοστάτησαν στις κινητοποιήσεις του Σεπτεμβρίου του 21, ώστε η εταιρεία τότε να αναγκαστεί να ανακαλέσει τις 113 απολύσεις. Ο εργαζόμενος με την έμπρακτη στήριξη της Επιτρο-

πής Αγώνα Διανομένων, της ΑτΕ και των αλληλέγγυων συναδέλφων του κατάφερε να κερδίσει την επαναπρόσληψη του.

Βρισκόμαστε σε επαγρύπνηση! Το πογκρόμ απολύσεων που εξαπολύει η εργοδοσία πανελλαδικά συνεχίζεται. Η μόνη λύση βρίσκεται στους μαχητικούς αγώνες, στην ενότητα και αλληλεγγύη όλων των εργαζομένων. Καλούμε όλους τους συναδέλφους διανομείς να ενισχύσουν την Επιτροπή Αγώνα Διανομένων και όλους τους συναδέλφους στον επισιτισμό να οργανωθούν στο Σωματείο Επισιτισμού Τουρισμού. Κανένας Μόνος του.

Τηλ. Επικοινωνίας: 694759642
email:ep.ioannina@hotmail.com

Θεσσαλονίκη:

Ανταπόκριση από την δράση μας

Στην Θεσσαλονίκη, στον κλάδο του Επισιτισμού, το τελευταίο διάστημα, υπήρξαν μια σειρά από νικηφόρες διεκδικήσεις σε εργασιακούς χώρους, με την στήριξη της **Αντεπίθεσης των Εργαζομένων**.

Τα παραδείγματα αυτών των νικηφόρων αγώνων είναι πολλαπλά:

- στο Πατσατζίδικο «**Τσαρούχας**» όπου οι συνάδελφοι διανομείς με πρωτοστάτη την **Επιτροπή Αγώνα Διανομένων**, έπειτα από 5 χρόνια (με μοτοπορείες, συναυλία αλληλεγγύης, κινητοποιήσεις), κέρδισαν τα δεδουλευμένα τους, αποζημίωση για άκυρες και καταχρηστικές απολύσεις και απόσυρση της κατάπτωσης αγωγής από την εργοδοσία, που ζήτησε 800.000 ευρώ!

- στην ψαραγορά «**Θάλασσα**», που κατέληξε στην επαναπρόσληψη διανομέα (μέλος της Επιτροπής Αγώνα Διανομένων), αλλά και αγώνες σε άλλες ειδικότητες του κλάδου,
- σε κατάσταση της αλυσίδας «**Seven2seven**» για την εφαρμογή της Κλαδικής ΣΣΕ,
- σε καταστήματα εστίασης (Καφέ-Μπαρ «**Ελέφαντας**» κ.ά.) για την καταβολή δεδουλευμένων/ενσήμων. Αυτοί οι αγώνες δείχνουν πως, απέναντι στις αυθαιρέσιες των εργοδοτών και στο Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που προσπαθούν να μας επιβάλλουν, η μόνη λύση μας είναι η οργάνωση στους χώρους δουλειάς και οι μαχητικοί ανυποχώρητοι αγώνες!

Lidl Hellas

Σωματικοί έλεγχοι για τρομοκράτηση εργαζομένων

Τον προηγούμενο μήνα, ο «κορυφαίος εργοδότης» LIDL, παρουσία αστυνομίας έκανε σωματικούς ελέγχους και ελέγχους στα αυτοκίνητα εργαζομένων. Πιο συγκεκριμένα, κατά τη λήξη της απογευματινής κυριακάτικης βάρδιας, μετά την απογραφή, στις αποθήκες της εταιρείας στη Σίνδο Θεσσαλονίκης, η εργοδοσία της εταιρείας κάλεσε την αστυνομία και με την πρόφαση κλοπής προχώρησε σε σωματικούς ελέγχους των εργαζομένων που σχολούσαν καθώς και σε ελέγχους στα προσωπικά τους αντικείμενα και τα αυτοκίνητά τους.

Η εργοδοσία της εταιρείας έχει δείξει εδώ και καιρό το αδίστακτο πρόσωπό της, όταν κατά την διάρκεια των απεργιών των εργαζομένων το 2022, για την υπογραφή επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης, οργάνωσε ολόκληρο απεργοσπαστικό μηχανισμό. Τώρα, επιχειρεί εκ νέου να τρομοκρατήσει, να σπείρει αμφιβολίες μεταξύ των συναδέλφων με ανυπόστατες κατηγορίες για κλοπές, και να δείξει «ποιός είναι το αφεντικό».

Ο κατασταλτικός κρατικός μηχανισμός της αστυνομίας στέκεται ακόμη μια φορά στο πλάι των εργοδοτών, όχι μόνο στην συγκεκριμένη εταιρεία και όχι μόνο για να χτυπήσει εργατικούς αγώνες αλλά και για να κάμψει το ηθικό των εργαζομένων και να τσακίσει την αξιοπρέπειά τους. Με την φτώχεια να μας εξαθλιώνει, τους μισθούς μας να μην φτάνουν ούτε ως τα μέσα του μήνα, τον πόλεμο να μας απειλεί, η «λύση» κυβέρνησης και εργοδοτών δεν είναι οι αυξήσεις των μισθών μας, οι κοινωνικές παροχές, η αναβάθμιση της Υγείας, αλλά η τρομοκρατία. Οι έλεγχοι, οι συλλήψεις και τα χημικά είναι τα μέσα εργοδοτών και κυβέρνησης για να φοβόμαστε να αντιδράσουμε, να διεκδικήσουμε και να αγωνιστούμε.

Για το συγκεκριμένο απαράδεκτο περιστατικό η απάντηση του επιχειρησιακού σωματείου εργαζομένων ήταν ανύπαρκτη. Ενώ συνεχώς διαλαλεί ότι προστατεύει τους εργαζόμενους της εταιρείας, τους άφησε ξεκρέμαστους απέναντι σε αυτή τη χυδαία επίθεση, χωρίς να βγάλει ούτε καν μια καταγγελία.

Καλούμε τους συναδέλφους να μην δέχονται κανέναν σωματικό έλεγχο, καμία καταπάτηση της αξιοπρέπειάς τους και μην πιστεύουν τα ψέματα των εργοδοτών που σκοπό έχουν να μας διασπάσουν. Δεν τρομοκρατούμαστε – συνεχίζουμε να διεκδικούμε καλύτερες συνθήκες εργασίας και καλύτερους μισθούς.

Μάθε τα δικαιώματά σου:

Η στάση μας στην Απεργία

Ένα από τα πιο σημαντικά όπλα που έχουμε ως εργαζόμενοι είναι η απεργία. Η απεργία, μαχητικό μέσο πάλης και υπεράσπισης των εργασιακών μας δικαιωμάτων, αποτελεί ένα κεκτημένο αλλά υπό αμφισβήτηση συνδικαλιστικό δικαίωμα. Έχουν δοθεί -και δίνονται ακόμα- σκληρές μάχες από το εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα προκειμένου να διαφυλαχτεί από την λυσσαλέα επίθεση κράτους και εργοδοτών. Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν δικαίωμα συμμετοχής στην απεργία, ανεξάρτητα από το εάν ανήκουν σε κάποια συνδικαλιστική οργάνωση ή όχι. Ωστόσο, για την καλύτερη αποτελεσματικότητα της απεργίας, είναι πολύ σημαντικό να συμμετέχουν οι εργαζόμενοι στην οργάνωση και υλοποίησή της. Στη χώρα μας, η απεργία θεμελιώθηκε με τους αγώνες της Μεταπολίτευσης, η επιρροή των οποίων αποτυπώθηκε στον νόμο 1264/1982 (βλ. τεύχος 2). 40 χρόνια μετά, η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση Μητσοτάκη, πιστή στο εργατοκτόνο πρόγραμμά της, θέλει να πεσοκόψει (και) αυτό το θεμελιώδες δικαίωμα και να κάνει καθεστώς το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης της Εργασίας.

Ο αντιδραστικός νόμος Χατζηδάκη (4808/2021), ως συνέχεια των προηγούμενων αντεργατικών νόμων των μνημονιακών κυβερ-

νήσεων, θεσπίζει μεταξύ άλλων τις εξής αντι-μεταρρυθμίσεις: α) την υποχρεωτική γνωστοποίηση των απεργιών και των στάσεων εργασίας, β) τον υποχρεωτικό «διάλογο» πριν την πραγματοποίηση της απεργίας, γ) τη θέσπιση του προσωπικού ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας, το οποίο ορίζεται ως το 1/3 του συνόλου των εργαζόμενων και δ) ότι το σωματείο πρέπει να προστατεύει όσους επιθυμούν να δουλέψουν εν ώρα απεργίας. Σε αντίθετη περίπτωση, η εργοδοσία έχει δικαίωμα να διακόψει την απεργία και να προβεί σε διώξεις των απεργών και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ) της συνδικαλιστικής οργάνωσης που κήρυξε την απεργία. Τέλος, εάν ένα πρωτοβάθμιο σωματείο πάρει απόφαση για απεργία και κριθεί παράνομη, τότε δεν μπορεί η δευτεροβάθμια/τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση να κηρύξει απόφαση κατά του ίδιου εργοδότη.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Οι εργαζόμενοι έχουμε χρέος να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας. Πρέπει με κάθε τρόπο να συμμετέχουμε στην απεργία και δεν έχουμε καμία υποχρέωση να τη δηλώνουμε ποτέ και σε κανέναν!

Είτε δηλώνοντας ότι δεν πάμε για δουλειά, είτε με κάποια πρόφαση απουσίας, σε μέρα απεργίας δεν πρέπει να δουλεύουμε αλλά να

απεργούμε. Να προπαγανδίσουμε την απεργία και να συμμετέχουμε από κοινού όλοι μαζί στις διαδηλώσεις για να στείλουμε ένα μήνυμα στα αφεντικά ότι δεν λυγίζουμε. Οι εργοδότες μας θέλουν μόνους και απροστάτευτους. Γι' αυτό καλλιεργούν την ατομικοποίηση και ένα κλίμα τρομοκρατίας μέσα στους χώρους δουλειάς. Δεν πρέπει να λυγίσουμε στις πιέσεις των εργοδοτών και των εκπροσώπων τους (υπεύθυνους, μάνατζερ κ.ά) αλλά να αγωνιστούμε αποφασιστικά. Μέσα από τις δομές αυτοοργάνωσης που έχουμε ως εργαζόμενοι (σωματεία, επιτροπές, πρωτοβουλίες κ.ά) πρέπει να προετοιμάζουμε και να συμμετέχουμε στην απεργία. Κάνοντας κινητοποιήσεις έξω από χώρους δουλειάς και πηγαίνοντας στις απεργιακές συγκεντρώσεις που προκηρύσσει το σωματείο ή η ομοσπονδία μας, από κοινού με άλλους κλάδους, όλοι οι εργαζόμενοι μπορούμε να πετύχουμε σημαντικές κατακτήσεις. Να προετοιμάσουμε την αντεπίθεσή μας ενάντια σε κυβέρνηση-εργοδοσία, που σε αगाστή συνεργασία θέλουν να μας μετατρέψουν σε δούλους του 21ου αιώνα.

Τα αφεντικά δεν θέλουν να συζητάμε για τα προβλήματά μας και να αγωνιζόμαστε για τα συμφέροντά μας, που έχουν κοινή ρίζα, δηλαδή την εκμετάλλευση που ζούμε εντός κι εκτός εργασίας. Γι' αυτό θέλουν, είτε νόμιμα είτε παράνομα, να ποινικοποιήσουν τη συνδικαλιστική δράση. Πάντα με τις κυβερνήσεις που υπερασπίζονται τα συμφέροντά τους. Προσπαθούν να διαλύσουν τα σωματεία, γιατί τα φοβούνται. Αλλά δεν θα τους περάσει! Για εμάς νόμος είναι το δίκιο του εργάτη και αυτόν θα υπερασπιστούμε.

Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών

Αποτελέσματα εκλογών στις ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης

Ολοκληρώθηκαν οι εκλογές για ανάδειξη Διοικητικών Συμβουλίων (Δ.Σ.) στις 5 ΕΛΜΕ (πρωτοβάθμια σωματεία καθηγητών) της Θεσσαλονίκης (ΕΛΜΕ-Θ). Είναι πολύ σημαντικό ότι οι εκλογές έγιναν όπως ορίζουν τα καταστατικά των ΕΛΜΕ και όχι ο νόμος Χατζηδάκη. Τα αντικειμενικά προβλήματα που δημιούργησε η μη χορήγηση συνδικαλιστικής άδειας από το υπουργείο Παιδείας, μαζί με την απογοήτευση που έφεραν στους συναδέλφους τα διαρκή πραξικοπήματα και η προδοτική στάση της πλειοψηφίας της ΟΛΜΕ (ΔΑΚΕ - ΣΥΝΕΚ - ΠΕΚ) στα

ζητήματα της αξιολόγησης της σχολικής μνάδας, τη μη κήρυξη απεργίας-αποχής από τους μέντορες - συντονιστές (θεσμούς που αποτελούν την αρχή της ατομικής αξιολόγησης) και τη συμμετοχή στις ηλεκτρονικές «εκλογές»-παρωδία για τα υπηρεσιακά συμβούλια (Υπ.Σ.) οδήγησε σε περαιτέρω πτώση συμμετοχής στις εκλογές (εκτός από την Ε' ΕΛΜΕ-Θ) από το 2021.

Η ΔΑΚΕ (ΝΔ) παρουσιάζει μεγάλη απώλεια ψήφων για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά.

Οι ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) πέφτουν και φέτος σε ψήφους και ποσοστά. Οι συνάδελφοι αποδοκίμασαν τη στάση των ΣΥΝΕΚ να ξε-

πουλήσουν την απεργία-αποχή για την αξιολόγηση, την συμμετέχοχη στις ηλεκτρονικές εκλογές των Υπ.Σ. αλλά και την πλήρη ευθυγράμμισή τους με ΔΑΚΕ - ΠΕΚ που με διαρκή πραξικοπήματα στην ΟΛΜΕ αγνοούν τη βούληση της βάσης και συντελούν στην εφαρμογή των βάρβαρων νεοφιλελεύθερων μέτρων της κυβέρνησης.

Η Αγωνιστική Συσπείρωση (ΠΑΜΕ) συνολικά μειώνει τις ψήφους της.

Οι Παρεμβάσεις (ΑΝΤΑΡΣΥΑ) εμφανίζουν άνοδο σε ποσοστά και έδρες.

Ως Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών καταγράψαμε μικρή απώλεια ψήφων, ποσοστών και δεν διατηρήσαμε τις έδρες στην Α' και Ε' ΕΛΜΕ-Θ. Καλέσαμε τους συναδέλφους να προωθήσουμε μαζί ένα σχέδιο ανασυγκρότησης των ΕΛΜΕ που θα βασίζεται στην ενεργή συμμετοχή και τους αγώνες των εκπαιδευτικών. Δώσαμε τις δυνάμεις στη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση και στην οργάνωση της απεργίας-αποχής μέσα στα σχολεία. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα όπως και πριν για να οργανώσουμε τους συναδέλφους μας έτσι ώστε να αποτρέψουμε την κυβερνητική πολιτική που ιδιωτικοποιεί τη δημόσια εκπαίδευση και τσακίζει τα εργασιακά και μορφωτικά δικαιώματα όλης της κοινωνίας.

Τα αποτελέσματα των εκλογών που συμμετέχουμε ως Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών (σε παρένθεση τα περσινά αποτελέσματα για το Δ.Σ.).

	Ε' ΕΛΜΕ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ			Α' ΕΛΜΕ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		
	ΨΗΦΟΙ	% ΣΤΑ ΕΓΚΥΡΑ	ΕΔΡΕΣ	ΨΗΦΟΙ	% ΣΤΑ ΕΓΚΥΡΑ	ΕΔΡΕΣ
ΔΑΚΕ (ΝΔ)	209(0)	22,59%(0)	2(0)	43(59)	16,67%(19,16)	2(2)
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ (ΑΝΤΑΡΣΥΑ κ.ά.)	387(405)	41,84%(51,07)	3(4)	57(45)	22,09%(14,61)	2(1)
ΕΣΑΚ-ΔΕΕ (ΠΑΜΕ - ΚΚΕ)	119(131)	12,86%(16,52)	1(1)			
94(79)	36,43%(25,65)	4(2)				
ΣΥΝΕΚ	83(121)	8,97%(15,26)	1(1)	28(53)	10,85%(17,21)	1(2)
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ των ΕΚΠ/ΚΩΝ (ΟΚΔΕ)	60(68)	6,49%(8,58)	0(1)	25(33)	9,69%(10,71)	0(1)
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ (ΚΚΕ-ΜΛ)	56(36)	6,05%(4,54)		- (14)	- (4,55%)	
ΠΕΚ (ΚΙΝΑΛ)	11(32)	1,19%(4,04)		11(25)	4,26%(8,12)	0(1)
ΔΕΥΚΑ	13(21)			9(9)		
ΑΚΥΡΑ	2(9)					
ΣΥΝΟΛΟ	940(823)		7	267(317)		9

Τηλεπικοινωνίες

Υψηλή τεχνολογική ανάπτυξη – Βαθύς εργασιακός Μεσαίωνας

Ο κλάδος των τηλεπικοινωνιών αποτελεί από τους πιο ανεπτυγμένους τεχνολογικά τομείς της οικονομίας. Η ανάπτυξη αυτή οφείλεται, πέρα φυσικά από την πρόοδο της επιστήμης, στην βαθιά εκμετάλλευση των χιλιάδων εκατοντάδων εργαζομένων στον κλάδο αυτό. Πίσω από κάθε επένδυση των εταιριών τηλεπικοινωνιών κρύβεται η αφαιμάξη χιλιάδων εργαζομένων του κλάδου. Ιδιαίτερα στην Ελλάδα, που οι επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης εμφανίζονται με τον πιο έντονο τρόπο, οι επενδύσεις αυτές γίνονται με τον πιο καιροσκοπικό τρόπο, με τις εταιρίες τηλεπικοινωνιών να αδιαφορούν πλήρως για την ανθρώπινη ζωή. Δεν είναι τυχαίο που στην Vodafone Ελλάδας, ένα παγκόσμιο κολοσσό, απασχολούνται εργαζόμενοι με εργολαβικές σχέσεις – με ό,τι αυτό συνεπάγεται (ωράρια-λάστιχο, μερική απασχόληση, απλήρωτες υπερωρίες, ελάχιστα εργασιακά δικαιώματα) – μέσω τουλάχιστον 8(!) διαφορετικών εργολαβικών

εταιριών.

Τα περιστατικά παραβίασης της εργατικής νομοθεσίας – ό,τι έχει απομείνει από αυτή τουλάχιστον – είναι καθημερινά. Πατώντας πάνω στις άθλιες εργασιακές σχέσεις που επέβαλλαν τα μνημόνια για πάνω από μια δεκαετία, οι κάθε λογής προϊστάμενοι και μαντζαράιοι έχουν «ξεσαλώσει» επιβάλλοντας εξοντωτικούς ρυθμούς δουλειάς – πετώντας και το τυράκι των μπόνους μέσα από άπιαστους στόχους – και λειτουργώντας σαν δεσπότες μέσα στους χώρους δουλειάς, εφαρμόζοντας τις πιο νοσηρές διαθέσεις τους. Εκμεταλλευόμενοι την πανδημία του κορονοϊού, έχουν γενικεύσει αυθαίρετα την τηλεργασία με σκοπό να απομονώσουν τους εργαζόμενους και να καλλιεργήσουν την ατομικοποίηση και το αίσθημα της ανασφάλειας και της απελπισίας. Και όλα αυτά, ενώ η ακρίβεια τσακίζει καθημερινά τα εισοδήματά μας, με τους μισθούς να παραμένουν καθηλωμένοι.

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση πρέπει να απαντήσουμε. Δε γίνεται σε έναν από τους πιο ανεπτυγμένους οικονομικά και τεχνολογικά κλάδο να εργαζόμαστε με συνθήκες μεσαίωνα. Πρέπει να στραφούμε στα σωματεία μας και να τα ενισχύσουμε. Να δημιουργήσουμε επιτροπές αγώνα σε κάθε χώρο δουλειάς για να μπορέσουμε να δώσουμε μια συλλογική απάντηση απέναντι στην επίθεση που δεχόμαστε. Με μαχητικά μέσα πάλης, απεργίες, παραστάσεις διαμαρτυρίας, διαδηλώσεις να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας.

Κινητοποιήσεις υγειονομικών στην Ευρώπη

Ελπίδα δίνουν οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων στην Ευρώπη. Σε Μεγάλη Βρετανία, Ισπανία, Γαλλία, έσπασαν το φράγμα της σιωπής και ξεχύνονται στους δρόμους με μεγαλειώδεις απεργιακές κινητοποιήσεις. Ας παρασύρει αυτός ο χειμάρρος και τις υπόλοιπες χώρες - να γίνει ένα ορμητικό ποτάμι που θα γκρεμίσει ό,τι παλιό και σάπιο.

Δεν είναι ελληνική πρωτοτυπία η προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της Δημόσιας Υγείας. Ούτε το γεγονός ότι οι διάφορες κυβερνήσεις, για να την επιβάλλουν, προσπαθούν για να την αποσιωπήσουν. Παγκόσμια τα νοσοκομεία αντιμετωπίζουν τραγικές ελλείψεις, αφόρητες συνθήκες εργασίας, χειροτέρευση των εργασιακών σχέσεων, υποχρηματοδότηση, αδυναμία εξυπηρέτησης των ασθενών, κ.λπ.

Ισπανία

Δεκάδες χιλιάδες ξεχύθηκαν στους δρόμους της Μαδρίτης την προηγούμενη εβδομάδα με σύνθημα: «Όχι στις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις - Ναι σε δημόσια υγειονομική περίθαλψη και υπηρεσίες».

Κινητοποιήσεις οργανώνονται σε 17 Περιφέρειες της χώρας. Στη Μαδρίτη, γενικοί γιατροί και παιδίατροι επανήλθαν ξανά σε επ' αόριστον απεργία (ξεκίνησε στις 21 Νοέμβρη, αλλά διακόπηκε έναν μήνα αργότερα

για τις γιορτές των Χριστουγέννων).

Η κατάσταση στην Δημόσια Υγείας επιδεινώνεται συνειδητά εδώ και δεκαετίες. «Οι περικοπές συνιστούν εγκληματική πράξη» και τα αποτελέσματα αυτών των πολιτικών «είναι ξεκάθαρα ορατά στη σημερινή κατάσταση των υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης», τονίζει η ADSP (Ένωση για την Υπεράσπιση της Δημόσιας Υγείας).

Μεγάλη Βρετανία

Στις 6 Φεβρουαρίου αναμένεται η πιο εντυπωσιακή απεργία στην ιστορία του Εθνικού Συστήματος Υγείας της Βρετανίας (NHS). Το συνδικάτο των νοσηλευτών Royal College of Nursing (Rcn), θα απεργήσει για πρώτη φορά μετά από 106 χρόνια!!

Με την οικονομική κρίση να πλήττει το Ηνωμένο Βασίλειο, οι συνδικαλιστικές κινητοποιήσεις, όλων των επιπέδων και όλων των κατηγοριών, εντείνονται.

Χαρακτηριστικότερη είναι η περίπτωση των υγειονομικών, οι οποίοι καταγγέλλουν τις αφόρητες συνθήκες εργασίας και ζητούν αύξηση 17% στις αποδοχές τους. Ο μισθός των εργαζομένων στη δημόσια υγεία έχει επιστρέψει στα επίπεδα του 2008 και πολλοί από αυτούς δυσκολεύονται να καλύψουν τις ανάγκες τους.

Η κυβέρνηση κατηγορεί τους απεργούς υγειονομικούς ότι θέτουν σε κίνδυνο τους ασθενείς ενώ εκείνοι ανταπαντούν πως η καταστροφική διαχείριση του NHS από την κυβέρνηση το έχει φέρει στα πρόθυρα κατάρρευσης.

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων στηρίζει και στέκεται αλληλέγγυα στις κινητοποιήσεις των εργαζομένων.

Εργατικές Διεκδικήσεις σε Λιμάνια και Δήμους

Στα λιμάνια

Στην προκήρυξη δύο 48ωρων απεργιών που ξεκίνησαν στις 27 Δεκεμβρίου προχώρησε η Πανελλήνια Ένωση Πληρωμάτων Ρυμουλκών και Ναυαγοσωστικών (ΠΕΠΡΝ) μετά από άρνηση της εργοδοσίας να διαπραγματευτεί τους όρους για την νέα συλλογική σύμβαση. Οι εργαζόμενοι στα ρυμουλκά πλοία ζητούν καλύτερες συνθήκες εργασίας με προβλεπόμενες επαρκείς ώρες ανάπαυσης και φυσικά αύξηση του μισθού ώστε να ανταποκρίνεται στις ανάγκες που δημιουργούν ακρίβεια και πληθωρισμός.

Οι άθλιες συνθήκες εργασίας απαιτούν από τους εργαζόμενους 24ωρη ετοιμότητα με εργασία 8ωρης βάρδιας και 6ωρης υπερωριακής εργασίας και οι υπόλοιπες 10 ώρες ανάπαυσης που απομένουν διακόπτονται από έκτακτες ρυμουλκήσεις στο 24ωρο. Σε συνδυασμό με την επικινδυνότητα λόγω της φύσης της δουλειάς αλλά και των υποδομών, οι πιθανότητες εργατικού ατυχήματος είναι αυξημένες και κάτι τέτοιο μπορεί να αποβεί μοιραίο.

Σύμφωνα με την ΠΕΠΡΝ, οι εργαζόμενοι στα ρυμουλκά «συμμετέχοντας και αποφασίζοντας μαζικά στις γενικές συνελεύσεις αλλά και στις απεργίες που η συμμετοχή τους είναι στο απόλυτο 100%», κατάφεραν να υποχρεώσουν την εργοδοσία σε συμβιβασμό για τη ΣΣΕ. Καθώς συμφωνήθηκαν ικανοποιητικές μισθολογικές αυξήσεις, οι απεργίες ανεστάλησαν.

Στους Δήμους

Η ΠΟΕ-ΟΤΑ αποφάσισε την διεξαγωγή 24ωρης Πανελλαδικής Απεργίας για την Τρίτη 17 Ιανουαρίου και κινητοποιήσεις σε πολλούς Δήμους της χώρας. Προκηρύχθηκε σε απάντηση του εργατικού δυστυχήματος - δολοφονίας στο Δήμο Ευλοκάστρου, όπου μια 45χρονη γυναίκα (η οποία εργαζόταν ανασφάλιστη) βρήκε το θάνατο κατά τη συλλογή απορριμμάτων.

Η πλήρης απαξίωση όχι μόνο της αξιοπρέπειας αλλά και της ίδιας της ζωής των εργαζομένων είναι ο πυρήνας της σκληρής νεοφιλελεύθερης επίθεσης που έχουμε δεχτεί από την κυβέρνηση Μητσοτάκη και όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις. Η εντατικοποίηση της εργασίας και η εξαθλίωση των εργαζομένων, λόγω συνθηκών εργασίας αλλά και βιοτικού επιπέδου πλέον, έχουν τραγικές συνέπειες.

Οι εργαζόμενοι όλων των κλάδων, όπως φάνηκε και από τη μαζική απεργία στις 9/11 αλλά και όλες τις επί μέρους διεκδικήσεις είναι έτοιμοι να υψώσουν το ανάστημά τους απέναντι στην εκμετάλλευση κράτους και εργοδοτών.

80 χρόνια από την νικηφόρα απεργία ενάντια στην πολιτική επιστράτευση των Ναζί

Στις 24 Φλεβάρη 1943 ξεσπά η νικηφόρα απεργία διαρκείας ενάντια στο μέτρο της πολιτικής επιστράτευσης που είχαν ανακοινώσει την προηγούμενη μέρα οι ναζιστικές κατοχικές δυνάμεις, διατάζοντας όλους τους άντρες (16-45 ετών) να εργαστούν σε στρατόπεδα εργασίας.

Μετά την ανακοίνωση της πολιτικής επιστράτευσης, το Εργατικό Ε.Α.Μ. καλεί σε απεργία. Μια σειρά από κλάδοι ανταποκρίνονται και το κέντρο της Αθήνας πλημμυρίζει από σχεδόν 100.000 διαδηλωτές. Σημαντική είναι η συνεισφορά της νεολαίας και των μαθητών που έχουν αποφασίσει απεργία-αποχή επ' αορίστων για να στηρίξουν τους γονείς και τους αδελφούς τους. Οι διαδηλωτές κατευθύνονται ασταμάτητοι προς το υπ. Εργασίας, εισβάλουν στο κτήριο, βρίσκουν τις λίστες με τους επιστρατευμένους και τις καίνε. Αστυνομία και караμπινιέροι επιτίθενται με σφαίρες στο ψαχνό για να καταστείλουν τη διαδήλωση με αποτέλεσμα 3 νεκρούς και δεκάδες τραυματίες. Σημείο τομής αποτέλεσε η 5η Μάρτη. Προκηρύσσεται Γενική Πολιτική Απεργία με βασικό αίτημα: Κάτω η Πολιτική Επιστράτευση. Η απεργία έχει καθολική συμμετοχή και στις διαδηλώσεις συμμετέχουν περισσότεροι από 300.000. Οι διαδηλωτές ξανασπάνε τον αστυνομικό κλοιό, ξαναεισβά-

λουν στο υπ. Εργασίας και καίνε τα χαρτιά των επιστρατευμένων. Στις σκληρές συγκρούσεις που ακολουθούν, οι μηχανισμοί καταστολής και οι ιταλοί караμπινιέροι δολοφονούν τουλάχιστον 18 αγωνιστές και τραυματίζουν ακόμα 135.

Ο ρόλος των τροτσκιστών

Οι τροτσκιστές συμμετέχουν στο κίνημα με όλες τους τις δυνάμεις. Από την πρώτη μέρα το Κόμμα Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας (Κ.Κ.Δ.Ε., ελληνικό τμήμα 4ης Διεθνούς) κάλεσε τους εργαζόμενους σε Ενιαίο Ταξικό Μέτωπο Πάλης με στόχο την ακύρωση της επιστράτευσης. Ασκούσε σκληρή κριτική στην λαϊκομετωπική, προδοτική πολιτική των Ε.Α.Μ./Κ.Κ.Ε. και καλούσε τους εργαζόμενους να παλέψουν ενάντια τόσο στο γερμανικό στρατό, όσο και στην ελληνική αστική τάξη και τους ιμπεριαλιστές «συμμάχους».

Η έκβαση του αγώνα

Οι κινητοποιήσεις συνεχίστηκαν και στις 10 Μάρτη η κατοχική κυβέρνηση Λογοθετόπουλου αναγκάζεται να ακυρώσει οριστικά την επιστράτευση. Πρόκειται για μία από τις σημαντικότερες νίκες του ελληνικού εργατικού κινήματος απέναντι στην Κατοχή. Καταρχάς είναι η πρώτη Γενική Πολιτική Απεργία στην Ευρώπη και η μοναδική που ακυρώνει πλήρως την επιστράτευση. Δεύτερον, ουσιαστικά ρίχνει τον Λογοθετόπουλο, καθώς σε λιγότερο από ένα μήνα οι Γερμανοί τον αντικαθιστούν με τον Γ. Ράλλη. Επίσης, αποτελεί το σημείο – τομή όπου αρχίζει να γέρνει η ζυγαριά εις βάρος των ναζιστικών δυνάμεων. Οι εργατικές λαϊκές μάζες θα μπουκώσουν με νέα πνοή στον αγώνα και μετά από ενάμιση περίπου χρόνο (12 Οκτώβρη 1944) θα διώξουν τα ναζιστικά στρατεύματα από την Αθήνα. Η μεγάλη νικηφόρα απεργία του ελληνικού λαού ενάντια στην πολιτική επιστράτευση αποτελεί την πρώτη πράξη την ελληνικής επανάστασης 1943-1949.

Τέλος, η νικηφόρα έκβαση της απεργίας δεν έχει καμία σχέση με την προδοτική πολιτική των Ε.Α.Μ./Κ.Κ.Ε. Η απεργία κέρδισε χάρη στον ηρωισμό, την μαχητικότητα και κυρίως το συσσωρευμένο μίσος των πλατιών λαϊκών μαζών για τις ναζιστικές κατοχικές δυνάμεις. Η απόφαση της επιστράτευσης ήταν η σταγόνα που ξεχείλιζε το ποτήρι.

